

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

2. Impius verâ servitute opprimitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

II.
Punctum.

Jam alteram obvertamus faciem, & dicamus in ista secunda parte, quòd per rationem à contrario petitam, peccatores Deo obedire detrectantes, quocunque in statu, vel qualicunque in conditione versentur, nequeant à se excutere jugum veræ permanentis, & crudelis servitutis.

Suprema, absoluta potestas & independentia est bonum à Divinitate inseparabile. Novit quidem Deus quandam è nihilo extrahere creaturam, & ad tantum magnitudinis gradum evehere, ut ipsius immensitas se undique per omnia extenderet. Nec Divinæ potentia repugnat quàm eidem communicaret capacitatem intellectus tam amplam, ut cognitionem infinitudinis objectorum assequeretur: sed talem producere non valeret quæ semper esset independens à suo Creatore. Frustraneum itaque est, ut impii jugum adèd honorificum & amabile excutiendo, se nolle servire protestantur cum illo, quem Jeremias inducit: *Confregisti jugum meum, & dixisti: non serviam*, servient, quantumvis inviti. In libera eorum optione non est, servire, aut non servire, sed servire domino, qui ipsis placuerit.

Minus implicas, videre rivulum sine fonte, radium sine suo sole, quàm creaturam absolutam & independentem. Independentia perfectio est incommunicabilis, & quòd plures perfectiones creatura à Deo participat, tantò magis ab illo dependet, cum omnes perfectiones istæ totidem sint tituli præstandæ servitutis.

Millies igitur infelicis ejuscemodi Christiani, qui illicio libertatis mundanæ inescati, & sub prætextu volendi cogitare id, quod volunt, volendi, loqui quomodo volunt, agendi, quodcunque libuerit, tegunt turpiorem servitutum velo malitiæ, uti S. Petrus innuit: *Velamen habentes malitia*

malitia libertatem. Jactant illi, se vivere liberos, id est secundum proprium humorem suamque phantasiam: volunt sequi suam imaginationem, facere id omne, quod placet; ubi tamen non advertunt, se per hæc degenerare in mancipia corruptionis, id est, naturæ destructæ & corruptæ per peccatum, & à dæmone occupatæ: quod etiam S. Petrus declarat: *Libertatem illis promittentes, cum ipsi* 2. Pet. 2, 19. *servi sint corruptionis.*

In isto infausto statu reperiuntur omnia, quæ nobis imaginari possumus, tanquam spectantia ad veracem quampiam servitatem: tyranni sine numero, tenebrofi, subterranei recessus, obscuri carceres, catenæ & vincula ponderosissima, supplicia & tormenta acerbissima.

Axioma famosum refert Apostolorum Princeps, quod ubivis gentium receptum, armorum item juri congruit: *A quo quis superatus est, hujus & servus est.* Quapropter *Ibidem.* Christianus, qui spreto succursu gratiæ Christi à diabolo se superari permittit, eodem mox tempore efficitur ejusdem mancipium, imò omnium, quot in orco numerantur, dæmonum. Quia, *qui facit peccatum, servus est* Joan. 8. 34. *peccati,* est pronuntiatum infallibile Divini Verbi. Et experientia nobis magnifestè ostendit, peccatorem à tot gubernari tyrannis, quot in eum dominatur passiones. Ecce, quales hi sint tyranni?

Quid est amor profanus, fruitio voluptatem prohibitarum etiam Divini spiritus oraculo, quam fovea, carcer? *Fovea enim profunda est meretrix, puteus angustus.* Qui *Prov. 23. 27.* dam pictor mundanam adumbraturus venustatem cum omnibus suis fascinis & illicitis, tabulæ suæ istud duntaxat verbum infernè, nec sine ratione suffixit: *Labyrinthus,* siquis enim vinculis carnalis amoris semel est irretitus,

exitum reperire non ampliùs poterit, hic occurat Mino-
taurus, aliæque monstrosæ bestiæ, cor illius devoraturæ.
Verbo juxta Scripturæ phrasin omnis perversa habitudo
est abyssus profunda, in qua peccator jacet sepultus; *Cum
in profundum venerit. &c.*

Prov. 18. 3.

II.

Pandum.
Ps. 118. 61.

Denique in probrosa hac servitute peccatores sunt
vincti & illigati: *funes peccatorum circumplexi sunt me*, hic
item sunt affixi catenæ, hic sunt discerpti à remorsibus
conscientiæ suæ. Quòd si servitus ista sit vera, tamdiu per-
manet, quamdiu peccator in peccati statu persistit. Idem
mancipiis Algerianis aut Tuneranis non evenit, hæc
enim saepe suos effugiunt tyrannos, nec ipsorum catenæ
nisi membra constringunt exteriora. Impius verò *intra se
dominos habet intra se servitutem patitur*, ut notat D. Am-
brosius, hæc vincula sunt ex cordis illius substantiâ fabre-
facta, *velle meum tenebat inimicus, & inde fecerat cate-
nam*: D. Augustini querela olim fuit.

Deut. 28.

Sed ante omnia servitus ista crudelis est ob tres rati-
ones, in verbis præfixi mei thematis contentas: *Si audire
nolueris vocem Domini Dei tui . . . servies Diis, alienis, qui
non dabunt tibi requiem neque die, neque nocte.*

Primò, peccator serviet non uni domino, sed pluri-
bus, *diis*. Secundò, sicut hi domini & dii non erunt legi-
timi domini, & veraces ipsius dii, sed tyranni, & deastri,
ita erunt immites sine ullo pietatis sensu, sine compassi-
one in suum servum, *Diis alienis*. Tertiò, domini erunt
furiosi, intolerabiles, adeò, ut eum continuo sint oppres-
si citra ullam nocturnæ aut diurnæ quietis indulgenti-
am. *Qui non dabunt tibi requiem neque die, neque nocte.*

Quemadmodum non habemus nisi cor unum ani-
mam unam, ita unicum duntaxat Deum veneramus, cui
servi-